

горко ономузи кой бы дързалъ да имъ ся въ-
спротиви въ тѣхно-то окружие.

Въ Алибей Видайча възбуди ся сърѣвнова-
ние връхъ неговы-тѣ сродни, кои-то бѣхѫ по-
бунили окружие-то Спречъ противу него; обаче
той съ помошъ-тѣ на дай-тѣ бѣше доволно
силенъ, за да ся отдържи и да накаже побуне-
ны-тѣ връхъ него. Пление и притурване дань,
робение и бѣсение существуваше непрестано
при това катадневно урѣждение.

Въ Бѣлградско-то окружие казващо нѣкой
си старъ чиновникъ турскій, Хаджи Мустафа
Хасанъ бей (попреди Дефтеркихая), на свои-тѣ
пріятели и спахи, че ние никакъ възможно да
да ся ослободїжть отъ дай-тѣ, ако невземѣжть
рай-тѣ на помошъ; и той си бѣше вече при-
готвишъ мунициж и раздалъ ю бѣше помѣжду
народъ-тѣ; нѣ единъ неговъ вѣренъ роденъ братъ,
подигна ся преди опредѣлено-то врѣмѧ, и из-
бѣрка всичко. Сега ся случи, кое-то ся обично
следъ побуны-тѣ случва, кои-то неиспаднѣжъ
добръ на рѣкѣ: сиречъ огнѣтение-то стана
двойно; спахи-тѣ бѣхѫ принудени сега всички
да ся оттѣглїжть отъ земїж-тѣ, само по нѣкогашъ
смѣяше нѣкой си и то като беглецъ да иде въ
село-то си; субаши-тѣ струвахѫ всѣкакви зло-
чинія; често вземахѫ тѣ отъ селены тѣ праз-
ничны-тѣ имъ дрѣхы и покривахѫ конѣ-тѣ си
съ тѣхъ; сватини-тѣ имъ тѣпчаяхѫ и срамогѣхѫ;
жены-тѣ имъ принуждавахѫ предъ конацы-тѣ
да играижъ хоро, пакъ тогда влечахѫ найкра-
сны-тѣ жени и дѣвицы при тѣхъ си за безбожно
и срамно бездѣлие.